



“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Geen vuur op de Sjabbat?

Heeft er wel eens iemand tegen jou gezegd dat er op de Sjabbat geen vuur mag worden ontstoken?

Exodus 35:2-3

Zes dagen moet er werk verricht worden, maar de zevende dag moet heilig voor u zijn, een sabbat, een dag van volledige rust, voor de HEERE. Ieder die op die dag werk verricht, moet gedood worden. U mag op de sabbatdag in geen van uw woongebieden vuur aansteken.

Voor degenen die de geboden van God bestuderen MET EEN VERLANGEN OM ZIJN WAARHEID TOE TE PASSEN, EN NIET LOS TE LATEN, is het begrijpelijk dat dit gebod tot verwarring kan leiden. We zien regelmatig dat het Huis van Juda, de Joden, dit gebod in bepaalde situaties toepast, en dan wel op een manier die redelijk extreem lijkt. Aan de andere hand, zijn er veel doorsnee christenen die zien en bestuderen hoe orthodoxe Joden dit vers uitleggen en toepassen, en die vervolgens vinden dat iedereen die onderwijst dat al Gods geboden nog steeds gelden, dit vers *op dezelfde manier moet uitleggen en toepassen*. Alsof de Joden alles in Gods Woord PERFECT begrijpen.

Daarmee impliceren ze dat als iemand gelooft dat het volledige Oude Testament nog steeds van kracht is, de Joden het perfecte voorbeeld geven om na te leven. Helaas is deze stelling vaak ingenomen om zogenaamd te bewijzen dat het toepassen van Gods geboden vandaag de dag onbelangrijk is.

Dat elke poging om de geboden van Jahweh te houden uiteraard belachelijk is en dat de mensheid inmiddels door nieuwe inzichten dergelijke gedateerde geboden voorbij is gegroeid. In een dergelijke benadering worden ook andere geboden nietig verklaard... en daarmee worden ze allemaal aan de kant geschoven als niet meer relevant *onder de noemer dat Paulus heeft geleerd dat één van de zogenaamde doelen van de Messias was om de Wet van God te veranderen.*

En dan wordt het al gauw een rommeltje. De Joodse interpretaties van dit vers gaan behoorlijk ver en vormen daardoor een OBSTAKEL voor doorsnee christenen die het volledige Woord willen begrijpen. . Voor het Huis van Juda (Joden) is het net zo goed een obstakel dat een LEERSTELLIGE VERWARRING AFLEIDT VAN DE WARE INTENTIE, HET DOEL, EN DE PRACHTIGE VREUGDE VAN DE SJABBAT die aan ons is gegeven. Sommige traditionele “Joodse” gebruiken ten aanzien van Exodus 35:3 worden nogal raar gevonden. *Hoe kunnen en moeten wij dit begrijpen?*

Een aantal van die vreemde praktijken is het enkel gebruiken van speciale liften waar geen vonk bij vrijkomt, de weigering om een auto te besturen, of het vermijden van een groot aantal dingen die ook maar enigszins doen vermoeden dat daarmee op de Sjabbat vuur wordt gemaakt. Alhoewel we moeten toegeven dat dergelijke beperkingen en verboden een aantal duidelijke richtlijnen geven die ervoor zorgen dat het gebod letterlijk of zelfs geestelijk niet wordt overtreden, zien we tegelijkertijd dat het belangrijkste doel van de gehoorzaamheid aan dit gebod simpelweg wordt gemist. En dat wordt dan het grootste probleem. We moeten daarbij het onderwijs van onze Heer Jesjoea (Jezus) in Marcus 7:5-16 overwegen.

Marcus 7:15

Er is niets dat van buitenaf de mens binnengaat, dat hem kan verontreinigen; maar de dingen DIE VAN HEM UITGAAN, die zijn het die de mens verontreinigen.

Wij willen absoluut niets toevoegen of afdoen aan de Wet van God (Deuteronomium 4:2), maar, WE WILLEN OOK GEEN TRADITIES IN HET LEVEN ROEPEN DIE DE INTENTIE EN HET DOEL VAN DE WET VAN GOD VERVANGEN (Marcus 7:5-16).

Deuteronomium 4:2

U mag aan het woord dat ik u gebied, niets toevoegen en er ook niets van afdoen, opdat u de geboden van de HEERE, uw God, die ik u gebied, in acht neemt.

Marcus 7:5-16

Daarna vroegen de Farizeeën en de schriftgeleerden Hem: Waarom wandelen Uw discipelen niet volgens de overlevering van de ouden, maar eten zij het brood met ongewassen handen? Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn. Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: Het is korban (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, is het met hem in orde. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of zijn moeder te doen, en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u. En toen Hij heel de menigte bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Luister allen naar Mij en begrijp het goed: Er is niets dat van buitenaf de mens binnengaat, dat hem kan verontreinigen; maar de dingen die van hem uitgaan, die zijn het die de mens verontreinigen. Als iemand oren heeft om te horen, laat hij dan horen.

Van ons wordt een gebalanceerde interpretatie verwacht waardoor we het Woord van de Waarheid correct onderscheiden (2 Timotheüs 2:15); dat betekent DAT ER OOK EEN VERKEERDE MANIER IS OM DE WAARHEID TE ONDERSCHIEDEN.

2 Timotheüs 2:15

Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt.

Het Woord van God is inderdaad scherper dan een tweesnijdend zwaard (Hebreeën 4:12), maar soms kunnen onze persoonlijke doctrines de waarheid verflauwen en tekort doen.

Hebreeën 4:12

Want het WOORD VAN GOD IS LEVEND en KRACHTIG en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, EN HET OORDEELT DE OVERLEGGINGEN EN GEDACHTEN VAN HET HART.

Degenen die er echt naar verlangen om te aanbidden in Geest en in Waarheid (Johannes 4:24) en de waarheid gehoorzamen (Romeinen 2:8) zullen deze dingen doorgronden.

Johannes 4:24

... God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

Romeinen 2:8

... Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden.

Soms vergeten we in onze studies, als we teksten gaan uitleggen en verklaren, om de context toe te passen die ons kan helpen in een JUIST BEGRIP en TOEPASSING van Gods Woord. Soms is de beste vraag die we onszelf kunnen stellen WAAROM?

Waarom zou God niet willen dat we op de Sjabbat een vuur ontsteken?

Dit is een eenvoudige vraag, maar geeft ruimte aan een vergaande interpretatie en hermeneutische toepassing. In vers drie lezen we dat het vuur niet mag worden “ontstoken” in de “woongebieden.” Betekent dit dat als ik in een bos ben, in niemandsland, ver weg van alle “woongebieden”, dat ik dan een vuur mag maken? Technisch gezien zou het antwoord ja zijn, als ik mijn hout al heb verzameld en niet werk om dat hout te verzamelen dat ik nodig heb om een vuur te maken. (Numeri 15:32-36).

Numeri 15:32-36

Toen de Israëlieten in de woestijn waren, troffen zij een man aan die hout sprokkelde op de sabbatdag. En zij die hem aantroffen terwijl hij hout sprokkelde, brachten hem naar Mozes en naar Aäron, en naar heel de gemeenschap. Zij namen hem in hechtenis, want er was nog geen beslissing genomen wat met hem gedaan moest worden. Toen zei de HEERE tegen Mozes: Die man moet zeker gedood worden. Heel de gemeenschap moet hem met stenen stenigen buiten het kamp. Toen bracht heel de gemeenschap hem weg tot buiten het kamp, en zij stenigden hem met stenen, zodat hij stierf, zoals de HEERE Mozes geboden had.

De enige conclusie die we kunnen trekken is dat er een reden moet zijn waarom God in het bijzonder hun “woongebieden” noemt ten aanzien van deze tijdspanne in relatie tot het “ontsteken van vuur”. **Welk doel hadden de vuren in de “woongebieden” in tegenstelling tot elk ander vuur dat iemand aan kan steken?**

Het verschil zit hem in de intentie en het doel van het gebod, dat in het vorige vers is vastgelegd.

Exodus 35:2-3

Zes dagen moet er werk verricht worden, maar de zevende dag moet heilig voor u zijn, een sabbat, een dag van volledige rust, voor de HEERE. Ieder die op die dag werk verricht, moet gedood worden. U mag op de sabbatdag in geen van uw woongebieden vuur aansteken.

Het vuur dat we niet mogen ontsteken is een vuur dat in wat voor opzicht dan ook te maken heeft met werk. Dat is logisch omdat het belangrijkste doel van de Sjabbat is dat we RUSTEN. Dus het gaat niet per definitie om het vuur zelf, zoals sommigen dat uitleggen. *We moeten ons niet focussen op het vuur*, maar op het WERK. Dat is namelijk het tegenovergestelde van rust, het tegenovergestelde van de intentie van de Sjabbat... Degenen die zich volledig op het vuur richten hebben volledig gemist welk punt Jahweh wilde maken in Zijn instructie.

Dat verklaart het verschil tussen de focus op “het ontsteken van vuur” in “woongebieden” ten opzichte van elke andere locatie. Als het erom ging dat we nergens een vuur zouden mogen aansteken dan zou Jahweh in Zijn instructie over vuur op de Sjabbat geen restrictie hebben gegeven tot alleen maar de woongebieden. Het is duidelijk dat het vuur in de woongebieden een doel dient, en *op de een of andere manier is dat doel het tegenovergestelde van rusten*. Het gaat om de inspanning die nodig is om een vuur voor te bereiden en te maken, of wat met behulp van dat vuur wordt gedaan, want dat is DAGELIJKS WERK.

In het Midden-Oosten van duizenden jaren geleden was een vuur een centraal element dat een groot aantal dagelijkse bezigheden mogelijk maakte. Koken, schoonmaken, de productie van gereedschap en benodigdheden, zijn allemaal voorbeelden van dagelijks werk waarvoor vuur nodig is. *Het soort vuur waar God het over heeft, is vuur dat nodig is om te werken*. Het kostte niet alleen veel inspanning om dat vuur voor te bereiden (doe dergelijke bezigheden dus voor of na de Sjabbat) maar het vuur in de context van de woongebieden is ook BEDOELD OM DE WERKENDE MENS TE DIENEN. Dat betekent dat iemand die op de Sjabbat een vuur maakt, daarmee de intentie heeft om te werken. Dat is het verband tussen VUUR en WERK; God definieert het vanuit de context van de “woongebieden”. Dit gebod zou op de juiste manier zijn geïnterpreteerd door degenen die het hoorden toen Mozes het doorgaf. Zij begrepen het – *zouden wij het ook niet op dezelfde manier moeten uitleggen? Zouden we het moeten negeren, of juist toepassen?*

Degenen die verstrikt zijn in de geboden van mensen en geloven dat ze geen knopje mogen indrukken of een hendel mogen omduwen, mogen hun hart dan wel of niet op de juiste plek hebben, *ze missen de door God bedoelde boodschap die Hij in dit gebod heeft gelegd*. God zegt dat we niet alleen moeten rusten op de dag die Hij daarvoor heeft gemaakt, maar dat we zelfs geen voorbereidingen moeten doen die ons herinneren aan ons werk op het moment dat we moeten rusten en ons op Hem moeten richten.

Er zijn principes die we uit dit gebod kunnen afleiden en toepassen in onze moderne omstandigheden. Elke gelovige zou deze dingen moeten overwegen in zijn/haar wandel. Degene die gelooft dat er geen moderne toepassing van dit gebod mogelijk is heeft maar *weinig nagedacht* over onze alledaagse, van werk doordrongen levens en drukke gedachten.

We kunnen er vanuit gaan dat het ontsteken van een vuur inderdaad “werk” was. Het maken van een vuur was niet zo eenvoudig als het gebruik van een aansteker of het induwen van een knopje vandaag de dag. Het maken van een vuur is vandaag de dag over het algemeen niet ten dienste van ons dagelijks werk. Er zijn culturen waar vuur nog steeds de belangrijkste voorwaarde is voor dagelijks werk.

We moeten deze dingen onderzoeken en toepassen door de ogen van de Gever en ontvanger van de geboden, niet vanuit onze persoonlijke gekleurde bril. Daarover zal elke Bijbelgeleerde het eens zijn.

De manier waarop we vandaag de dag vuur gebruiken heeft niets met werk te maken maar die manier was niet aanwezig in Exodus 35:2-3. We denken dan bijvoorbeeld aan het stoken van de verwarming om in een kouder klimaat warm te blijven. In dergelijke omstandigheden zou het toepassen van Exodus 35:2-3 betekenen dat je de voorbereidingen voor een dergelijk vuur voorafgaand aan de Sjabbat moet doen, en dat het vuur dan bedoeld is om een huishouden warm te houden, en niet om daarmee het dagelijks werk te doen. Om de intentie en toepassing van Exodus 35:2-3 goed te kunnen duiden moeten we onszelf de volgende vraag stellen: *Is het vuur bedoeld en wordt het gebruikt voor werk?* Hoe we die vraag beantwoorden hangt af van het soort vuur en daarmee van de juiste interpretatie van Exodus 35:2-3.

Als deze uitleg niet correct zou zijn, zou het betekenen dat mensen in de eerste eeuw, die tot in de late uurtjes praatten en studeerden gedurende hun wekelijkse sabbatssamenkomsten *geen kaarsen of lampen gebruiken?* Dat deden ze natuurlijk wel. Dat deden ze VOOR EN NA HET KRUIS. Zou dat niet gelden als het ontsteken van vuur in een woonplaats? Technisch gezien zou dat inderdaad zo zijn. We kunnen daaruit concluderen dat ze Exodus 35 begrepen vanuit de CONTEXT waarin die Schrift werd gegeven. HET ONTSTEKEN VAN EEN LICHT IN EEN WOONPLAATS IS GEEN OVERTREDING VAN GODS GEBODEN ZOLANG HET NIET WORDT GEBRUIKT VOOR WERK, OF ALS VOORBEREIDING OM HET VUUR GEDURENDE DE SJABBAT TE LATEN BRANDEN. Moeten we geloven dat ze in het volslagen duister zaten? Dat zou toch belachelijk zijn! Vanuit de context van Exodus 35:2-3 kunnen we concluderen dat het gaat om vuur dat met werkzaamheden te maken heeft, en waardoor iemand dus niet tot rust komt, tenzij we het vers voor vers 3 willen negeren.

“Ontsteken van vuur” betekent iets in de context waarin het werd gegeven. Ben je het met ons eens dat we het gebod moeten uitoefenen in de zin zoals het is gegeven?

We trekken dan ook de volgende conclusie. *We moeten geen werk verrichten om een vuur te maken dat bedoeld is als basis voor bepaalde werkzaamheden.* Dat is de ENIGE MANIER waarop het gebod kon worden geïnterpreteerd toen het werd gegeven. Die interpretatie past helemaal in de lijn van de intentie van de Sjabbat.

De vragen worden dus als volgt:

- Moeten we het gebod toepassen vanuit de intentie waarin die werd *gegeven of moeten we het naar onze cultuur overhevelen?*
- Moet de uitleg van de geboden van God in elke nieuwe generatie opnieuw worden bekeken, of *moeten we ze uitleggen vanuit de generatie waarin ze werden gegeven?*
- Moet de uitleg worden gebaseerd op de cultuur van de lezer of op die van degenen die leefden toen de tekst werd gegeven?

Hopelijk laten deze vragen zien dat we ons gezonde verstand moeten gebruiken als we de Schrift willen begrijpen. Dat is niet zo moeilijk als sommigen willen doen geloven. Er zijn zelfs personen die ernaar verlangen om dit gebod zo moeilijk mogelijk te maken omdat ze HOUDEN VAN de “voorvaderlijke tradities” (Marcus 7). Er zijn er zelfs die dit gebod zo moeilijk willen maken om daarmee een excuus te hebben om de aan ons gegeven Sabbatsrust de rug toe te keren.

In werkelijkheid is het niet zo moeilijk. WE MOETEN RUSTEN, NIET WERKEN. DAT IS GOED VOOR ONS. We hoeven niet te werken, of iemand anders opleggen om te werken, of ons bezig te houden met de voorbereiding van of de gedachte aan al het werk dat voor ons ligt op deze apart gezette, heilige dag. *Waarom zouden we willen werken als Hij zegt dat we mogen rusten?* We zouden wel eens kunnen ontdekken dat als we ons RICHTEN OP GOD (het Woord) in plaats van op menselijke tradities of wereldse zaken, dat ons uitermate goed doet. Als het negeren van de dagelijkse lasten van de wereld en het binnengaan in de wekelijkse vrijheid van het doorbrengen van tijd met God en Zijn familie op de Sjabbat beangstigend en een last voor ons is, dan hebben we serieuze zaken om mee aan de slag te gaan, en is eenvoudige gehoorzaamheid wel het minste om ons druk over te maken. RUSTEN en tijd doorbrengen met Jahweh en Zijn familie is een zegen GEEN LAST. Het laat zien dat we VAN HEM HOUDEN.

1 Johannes 5:2-3

Hieraan weten wij dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en Zijn geboden bewaren. Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

Het gaat bij de Sjabbat om Jahweh en om rusten, we moeten geen vuur maken om mee te werken. Zo simpel is het. Er zijn ook mensen die uitleggen dat het niet aansteken van vuur een metafoor is voor ‘niet kwaad worden’. Dat zou heel goed kunnen. Maar is onze Schepper wel eens kwaad geweest op Israël op een Sjabbat? Ja, natuurlijk. Zondigt onze Schepper? Nee. Is Hij ons voorbeeld? Ja, dat is Hij. Hoe wij met boosheid omgaan, of waarom wij boos worden, zou op Sjabbat niet anders moeten zijn dan op andere dagen.

We halen dit onderwerp aan omdat we regelmatig de volgende vraag ontvangen; Zou het maken van vuur te maken kunnen hebben met ruzie of onderling woorden hebben, iets wat we juist op Sjabbat zouden moeten vermijden?

We hebben reeds aangehaald dat JHWH Zelf kwaad werd op Sjabbat. Dus weten we dat kwaad worden op de Sjabbat geen zonde is, omdat JHWH niet zondigt. Maar hoe zit het met ruzie of woorden hebben?

Nou dat is evenmin van toepassing. Alhoewel we studies hebben bekeken die heel ver gaan in een poging om aan te tonen dat het maken van vuur slechts figuurlijk en niet letterlijk moet worden genomen, moeten we de bewijslast onderzoeken bij deze stelling.

Jesjoea, Paulus en vele anderen waren aan het argumenteren en of kregen ruzie op de Sjabbatten. In feite, bij één vermelding in Handelingen, wordt gezegd dat het zelfs de gewoonte was van Paulus om anderen te overtuigen (Hand 18:4).

We hopen dat niemand nu gaat suggereren dat Jesjoea en Paulus aan het zondigen waren omdat ze ruzie kregen vanwege hun argumenten op de Sjabbat. Ze maakten sommigen zelfs opzettelijk kwaad op Sjabbat vanwege de dingen die ze onderwezen.

Het niet maken van vuur op de Sjabbat is niet figuurlijk bedoeld, maar moet letterlijk worden genomen. Door dit gebod figuurlijk te maken, genereer je meer problemen dan dat je oplost. Het gaat hierom, het niet maken van vuur is een letterlijk gebod, maar moet worden begrepen binnen de context van het gebod om te rusten en de cultuur waarbinnen het gebod werd gegeven.

We hopen dat deze studie je tot zegen is geweest. Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

*Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net
(Engelstalig onderwijs)*

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)